

การอิมโพรไวส์เบื้องต้น:

ความสำคัญของทางเดินเบสในการอิมโพรไวส์

ธีรัช เล่าห์วีระพานิช*

การอิมโพรไวส์ (Improvisation) คือหัวใจและเสน่ห์ของดนตรีแจ๊ส ในการอิมโพรไวส์ นักดนตรีมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องรู้จักทางเดินของเสียงประสาน (Harmonic Progression) ของบทเพลงที่ต้องการบรรเลง เพื่อที่สามารถอิมโพรไวส์ได้อย่างถูกต้องตามความต้องการของผู้แต่ง ไม่ผิดเพี้ยนไปจากสิ่งที่ควรจะเป็นซึ่งถูกกำกับโดยคอร์ดต่างๆ

นักดนตรีที่เล่นเปียโน และ กีตาร์ คงไม่มีปัญหาเรื่องการไต่ขึ้นทางเดินคอร์ด (Chords progression) และมีความรู้ความเข้าใจในเสียงประสาน ปัญหาคือ นักดนตรีที่ไม่ได้เล่นเครื่องให้เสียงประสาน เช่น แซกโซโฟน ทรัมเป็ต ทรอมโบน เป็นต้น ทำอย่างไรถึงจะได้ขึ้นทางเดินคอร์ด รู้จักเสียงต่างๆ ของคอร์ด และเข้าใจในเสียงประสาน นี่คือนักดนตรีใหญ่ของนักดนตรีที่ไม่ได้เล่นเครื่องเสียงประสาน เพราะการอิมโพรไวส์โดยไม่เข้าใจทางเดินคอร์ด ไม่เข้าใจเสียงประสาน เสมือนเป็นบรรเลงที่ไร้เป้าหมายและแนวทาง

แบบฝึกหัดต่อไปจะเสนอแนวทางการเรียนรู้ คอร์ด และเสียงประสานของบทเพลงที่ต้องการศึกษา เพื่อนำไปสู่การอิมโพรไวส์อย่างถูกต้อง

เบส (Bass)

เบส เป็นเครื่องดนตรีสำคัญชิ้นหนึ่งในวงดนตรีแจ๊ส เนื่องจากเบสเป็นเครื่องดนตรีที่ควบคุมทั้งจังหวะ (Rhythm) และเสียงประสาน จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าทำไมเบสถึงมีบทบาทในวงดนตรีแจ๊ส มากกว่าเครื่องอื่นๆ ในวงดนตรีแจ๊สอาจไม่มีแซกโซโฟน ไม่มีเปียโน ไม่มีกลองได้ แต่ไม่อาจขาดเบสได้ ในเมื่อเบสมีความสำคัญมาก หากนักดนตรีทุกเครื่องมือเข้าใจถึงวิธีคิด วิธีการเล่นของเบส ก็สามารถทำให้เข้าใจทั้งจังหวะและเสียงประสานไปพร้อมๆ กัน

ในเพลงจังหวะสวิง (Swing) ที่มีอัตราจังหวะ 4/4 เบสมักเล่นเป็นโน้ตตัวดำ (Quarter note) ซึ่งมีค่า 1 จังหวะ และเน้น (Accent) ที่จังหวะ 2 กับ 4

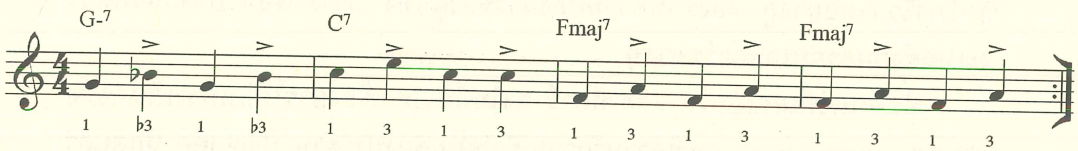
ในขั้นแรกให้เล่นโน้ตตัวที่ 1 (Root) ของแต่ละคอร์ด การเล่นเพียงโน้ตตัวที่ 1 อย่างเดียวจะทำให้ไต่ขึ้นการเคลื่อนที่ของทางเดินคอร์ด ดังตัวอย่างที่ 1

*อาจารย์ประจำวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต



ตัวอย่างที่ 1

ขั้นต่อไปให้เพิ่มโน้ตตัวที่ 3 (Third) ของแต่ละคอร์ด เล่นและฟังเสียงของโน้ตตัวที่ 3 ว่าเป็นอย่างไร ดังตัวอย่างที่ 2



ตัวอย่างที่ 2

ขั้นต่อไปให้เพิ่มโน้ตตัวที่ 5 (Fifth) ของแต่ละคอร์ด เล่นและฟังเสียงของโน้ตตัวที่ 5 ว่าเป็นอย่างไร ดังตัวอย่างที่ 3



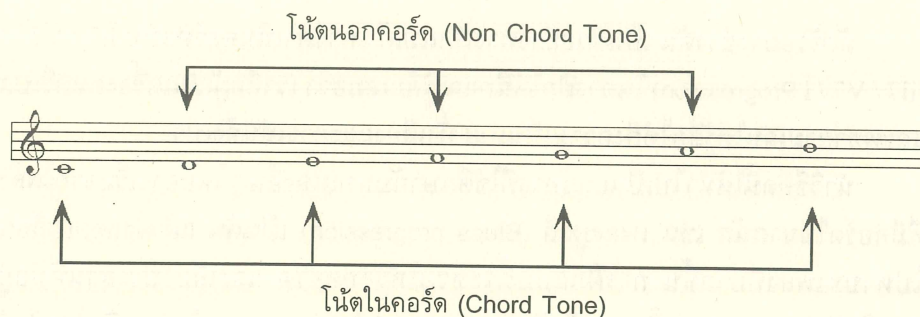
ตัวอย่างที่ 3

ขั้นต่อไปให้เพิ่มโน้ตตัวที่ 7 (Seventh) ของแต่ละคอร์ด เล่นและฟังเสียงของโน้ตตัวที่ 7 ว่าเป็นอย่างไร ดังตัวอย่างที่ 4



ตัวอย่างที่ 4

มาถึงขั้นตอนนี้จะทำให้รู้จักและได้ยินโน้ตทุกตัวที่มีอยู่ในคอร์ด (Chord tone) โน้ตในคอร์ด คือ โน้ตลำดับที่ 1 3 5 7 ของคอร์ดนั้นๆ ให้พยายามทำความเข้าใจกับเสียงและจำเสียงที่ได้ยินจากคอร์ดต่างๆ ที่เล่น



ตัวอย่างที่ 5

จากนั้นให้ลองสลับตำแหน่งโน้ตในคอร์ดและคอร์ด ไม่ให้ซ้ำกัน และไม่ให้เป็นรูปแบบเดิมเพื่อได้ฝึกคิดถึงตัวโน้ตที่มีอยู่ในคอร์ดที่ละตัว ดังตัวอย่างที่ 6

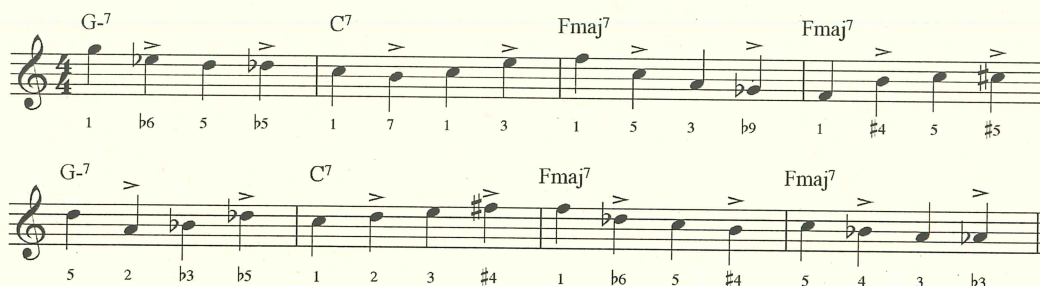


ตัวอย่างที่ 6

หลังจากที่ฝึกตามข้างต้น จะได้ยินทางเดินเบส (Bass line) แบบง่ายๆ คือ โน้ตทุกตัวที่เล่นเป็นโน้ตในคอร์ดทั้งหมด ฝึกแบบนี้จนกว่าจะเล่นและจำโน้ตทุกตัวในคอร์ดได้ พยายามนึกถึงความสวยงามของทางเดินเบสให้เสียงต่อเนื่องกัน โดยไม่กระโดดขึ้นคู้กว้างมากนัก

ขั้นต่อไปจะทำทางเดินเบสให้ซับซ้อนมากขึ้น โดยใช้โครมาติก (Chromatic) และโน้ตในบันไดเสียง (Scale) เช่น คอร์ด Gm7 ใช้ G ดอเรียน (Dorian Mode) หรือ คอร์ด C7 ใช้ C มิกโซลิเดียน (Mixolydian mode) เป็นโน้ตเข้าหาโน้ตในคอร์ด (Approach note)

วิธีการคือ ให้โน้ตเป้าหมาย (Target note) เป็นตัวในคอร์ด อยู่ในจังหวะที่ 1 กับ 3 และโน้ตในจังหวะที่ 2 กับ 4 เป็นโน้ตที่เข้าหาโน้ตในคอร์ด ดังตัวอย่างที่ 7



ตัวอย่างที่ 7

ดังตัวอย่างข้างต้น เป็นตัวอย่างทางเดินเบสในทางดำเนินคอร์ดแบบ ii7/V7/I (ii7/V7/I Progression) ในการฝึกให้ฝึกและรู้สึกเสมอว่า เราคือผู้เล่นเครื่องดนตรีเบส และพยายามเล่นให้รู้สึกได้ถึงความเป็นเบส ทั้งเสียงและการเน้นดังเบา

นำวิธีคิดนี้ให้นำไปเป็นแนวทางที่ใช้ศึกษากับบทเพลงอื่นๆ โดยอาจเริ่มจากเพลง ที่มีคอร์ดไม่มากนัก เช่น เพลงบลูส์ (Blues progression) เป็นต้น แล้วจึงค่อยเปลี่ยนไปหาบทเพลงที่ยากขึ้น การฝึกแบบนี้จะช่วยให้รู้จักคอร์ด และเสียงประสานที่มีอยู่ รวมถึงจังหวะของเพลงนั้นๆ แล้วปัญหาการหลงรูปแบบของเพลงในตอนอิมโพรไวส์ ก็จะหมดไป

ตัวอย่างที่ 8 ทางเดินเบสในทางดำเนินคอร์ดแบบบลูส์

ในบางครั้งทางเดินเบสก็ไม่เป็นตามวิธีคิดนี้เสมอไป เช่น ในจังหวะที่ 1 กับ 3 อาจไม่เป็นโน้ตในคอร์ด โน้ตในคอร์ดอาจตกอยู่ในจังหวะที่ 2 กับ 4 ก็เป็นได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความต้องการของผู้เล่น โดยส่วนใหญ่ผู้เล่นมักมีโน้ต เป้าหมาย ที่จะดำเนินไปอย่างชัดเจน ดังตัวอย่างที่ 9 ข้างล่างนี้เป็นทางเดินเบสของ รอน คราเตอร์ (Ron Carter) ในเพลง Stella By Starlight

The musical score is written in treble clef with a key signature of one flat (Bb). It consists of eight staves of music, each with a series of notes and corresponding chord symbols above them. The notes are often accompanied by numbers indicating fingerings. The chords and their positions are as follows:

- Staff 1: E-7b5 (1 b5 b3 b3 3), A7b9 (1 5 1 4), C-7 (1 2 b3 3), F7 (1 2 b3 3)
- Staff 2: F-7 (4 3 b3 2 2 6), Bb7 (2 b2 1 5), Ebmaj7 (1 3 3 5 #4), Ab7 (1 #4 3 1 b2)
- Staff 3: Bbmaj7 (1 1 3 6 5 5), E-7b5 (1 b5 b5 1), A7b9 (1 5 b3 b3 1), D-7 (1 1 5 2 1 b5), G-7 (1 1 5 2 1 b5), C7 (1 1 5 2 1 b5)
- Staff 4: Fmaj7 (1 5 1 b2 1 3 1 b7), G-7 (1 3 1 b7), C7 (1 3 1 b7), A-7b5 (1 7 1 1), D7 (1 1 5 b7 5 1)
- Staff 5: G+7 (1 5 2 3 4 #4), C-7 (1 5 2 b3 4 5 4 b3 5 5 2)
- Staff 6: Eb-7 (1 #4 5 #4 5 1 5 1 b2), Bbmaj7 (5 3 6 b7 7 1 7 6 6 5 5)
- Staff 7: E-7b5 (1 b5 b3 b3 7 b2 4), A7b9 (3 5 1 1), D-7b5 (1 1 b5 1 3 1), G7b9 (1 1 5 2 3 5)
- Staff 8: C-7b9 (1 2 b3 3 1 6 2 b3 3), F7b9 (1 1 3 4 #4 5 6 3 2 1), Bbmaj7 (1 1 3 4 #4 5 6 3 2 1)

ตัวอย่างที่ 9. ทางเดินเบสของ รอน คราเตอร์ ในเพลง Stella By Starlight

ที่มา : Stephens, S. (1983). *Ron Carter : Bass Lines*. New Albany: Jamey Aebersold.

วิเคราะห์ทางเดินเบสจากตัวอย่างที่ 9

ในครั้งที่ 1-4 โน้ตเป้าหมาย คือโน้ตในคอร์ดซัดเจน ในครั้งที่ 4 จังหวะที่ 3 มีการใช้โน้ต b3 บนคอร์ดโดมิแนนท์ (Dominant) ซึ่งเสียงของ b3 สามารถใช้ได้บนคอร์ดโดมิแนนท์ได้ และโน้ตในจังหวะต่อไปคือตัว 3 การใช้โน้ต b3 ในจังหวะนี้จึงถือว่าเป็นโน้ตผ่าน

ในห้องที่ 5 ก็เช่นเดียวกัน จังหวะที่ 1 ไม่ได้เป็นโน้ตในคอร์ด แต่ก็ทำหน้าที่เป็นโน้ตเข้าหา ในห้องที่ 6 โน้ตเป้าหมายคือ Bb จึงใช้บันไดโครมาติกจากตัวโน้ต C ซึ่งเป็นโน้ตตัวที่ 2 มาหาโน้ต Bb ซึ่งเป็นโน้ตตัวที่ 1 ของคอร์ด ในห้องที่ 7-8 ใช้โน้ตในคอร์ดเป็นโน้ตเป้าหมายอย่างชัดเจน มีการใช้โน้ต #4 และ b2 เป็นโน้ต เข้าหาโน้ตในคอร์ด

ในห้องที่ 9-16 ใช้โน้ตในคอร์ดเป็นโน้ตเป้าหมายอย่างชัดเจน มีการใช้โน้ตโครมาติกและโน้ตในบันไดเสียงเป็นโน้ตเข้าหาบ้าง ในห้องที่ 10-11 และ 14-16 ใช้เฉพาะโน้ต ในคอร์ดเพียงอย่างเดียวในการสร้างทางเดินเบส เป็นการแสดงให้เห็นว่าใช้เพียงโน้ตในคอร์ดก็สามารถสร้างทางเดินเบสที่ดีได้

ในห้องที่ 17-18 คอร์ด คือ G+7 แต่ไม่มีโน้ต #5 ในทางเดินเบสนี้ อาจเป็นความต้องการของนักดนตรีที่ต้องการเสียงแบบคอร์ดโดมิแนนท์ จึงใช้โน้ตตัวที่ 5 แทน

ตั้งแต่ห้องที่ 19-22 ใช้โน้ตในคอร์ดเป็นโน้ตเป้าหมายในจังหวะที่ 1 กับ 3 ตลอด และใช้โน้ตโครมาติกและโน้ตในบันไดเสียง เป็นตัวเข้าหาโน้ตในคอร์ด ในห้องที่ 23 นักดนตรีต้องการสร้างทางเดินเบสที่เป็นโครมาติก จึงใช้โน้ต Ab บนคอร์ด Bbmaj7 เป็นโน้ตผ่าน

ในห้อง 25-32 โน้ตเป้าหมายก็ยังคงเป็นโน้ตในคอร์ดอย่างชัดเจน และมีการใช้โครมาติกและโน้ตในบันไดเสียงเป็นโน้ตเข้าหาเช่นกัน

วิธีการคิดทางเดินเบสแบบนี้ นิยมใช้ในเพลงที่มีจังหวะสวิง ตั้งแต่ยุคเก่าจนถึงปัจจุบัน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้คิดทางเดินเบสในดนตรี ที่มีจังหวะอื่นๆ ได้อีกด้วย ในท่อนอิมโพรไวส์ของเบส หากผู้เล่นเครื่องดนตรีเบสมีความสามารถคิดทางเดินเบสได้อย่างสวยงาม บางคนถึงกับใช้ทางเดินเบสแทนการอิมโพรไวส์ ทางเดินเบสที่ดีไม่ควรเป็นรูปแบบที่ซ้ำกันมากเกินไป การคิดทางเดินเบสใหม่ๆ ตลอดเวลา จึงเป็นสิ่งที่ดี และการคิดใหม่ตลอดเวลานั้นก็ คือ การอิมโพรไวส์นั่นเอง การฝึกทางเดินเบสจึงเป็นการฝึกอิมโพรไวส์แบบง่ายๆ อยู่ตลอดเวลา

วิธีคิดทางเดินเบสนี้ จึงเป็นพื้นฐานที่ดีของการอิมโพรไวส์ ช่วยให้เข้าใจการเคลื่อนของโน้ตที่อยู่นอกคอร์ดเข้าหาโน้ตที่อยู่ในคอร์ด ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอิมโพรไวส์ใน สโลว์ บีบอบ (Bebop line) โดยผู้เขียนจะนำเสนอวิธีการนำทางเดินเบสไปพัฒนาในการอิมโพรไวส์สโลว์บีบอบในระดับที่สูงขึ้น ในวารสารดนตรีรังสิตเล่มต่อไป

สรุปประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกแนวทางการบรรเลงเบส

1. การฝึกวิธีคิดทางเดินเบสจะช่วยให้เราเข้าใจถึง จังหวะและเสียงประสานไปพร้อมๆกัน
2. การฝึกทางเดินเบสเป็นโน้ตตัวดำ ที่มีค่า 1 จังหวะ จะช่วยให้นักดนตรีมีจังหวะที่ดีขึ้น และในทุกครั้งควรฝึกกับเครื่องให้จังหวะ(Metronome)
3. ช่วยให้การอิมโพรไวส์เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง ไม่ผิดเพี้ยน ไม่หลงรูปแบบของเพลง
4. ในเวลาไม่มีนักดนตรีที่เล่นเบส นักดนตรีเครื่องอื่นสามารถเล่นทางเดินเบสเป็นให้กันและกันได้
5. เวลาคิดโน้ตในคอร์ดต่างๆ เป็นกันฝึกเล่นและคิด อาร์เพจจิโอ (Arpeggio) ไปในตัว ทำให้ไม่ต้องเสียเวลาฝึกภายหลัง
6. การฝึกอาร์เพจจิโอ ทำให้เข้าใจถึงเสียง สีสันทันหน้าที่และความสำคัญของโน้ตที่อยู่ในคอร์ดนั้นๆ
7. เป็นพื้นฐานของการอิมโพรไวส์เบื้องต้นในสไตลส์บีบอบ



บรรณานุกรม

ณัฏฐา โสคติยานุรักษ์. (2547) พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Levine, M. (1995). **The Jazz Theory Book**. Petaluma: Sher Music Co.

O'Neil, J. (1992). **The Jazz Method For Saxophone**. London: Schott & Co., Ltd.

Stephens, S. (1983). **Ron Carter : Bass Lines**. New Albany: Jamey Aebersold.

Stinnett, J. (1988). **Creating Jazz Bass Lines**. Boston: Stinnett Music.